

Geologie. De hobby van Rien van den Braak

opgetekend door Geert Willemen

Als we over Riens hobby beginnen te praten, haalt hij eerst een klein plat sigarendoosje te voorschijn, met daarin 3 series ammonietjes uit Carniol en La Tuilière (Provence), geordend naar grootte, met in het deksel een foto van een zoekende Rien in een verlaten landschap. Hij neemt het vaak mee als voorbeeld, om te laten zien hoe hij met zijn hobby bezig is. "Je ziet waar en hoe ik bezig ben, wat ik heb gevonden en wat ik er daarna mee doe."

Het meest fantastische aan zijn hobby is zich één te voelen met die geweldige natuur, ver van alles, vaak alleen, rondneuzend tussen het gesteente, kijken, kijken en kijken, met je ogen en je verstand, met spanning afwachten wat die deze keer voor moois te bieden heeft. Fossielen of mineralen, dat maakt voor hem niet uit. Beide zijn hem even dierbaar.

Toen Rien gewezen werd op het maken van keuzes (toen in de vereniging werkgroepen werden opgericht) besloot hij voor beide richtingen te gaan.

Altijd was Rien al gefascineerd door het moois in zijn omgeving en in bossen of op het strand was altijd wel iets leuks te vinden.

Zo'n 35 jaar geleden, toen Rien met zijn gezin op vakantie was in een hotel in Michelbach bij Gerolstein, raakte hij ook ineens geboeid door gesteente, fossielen en mineralen. Tijdens een wandeling kwamen ze over een nieuw aangelegd pad, bestraat met puinbrokken.

Daar ontdekte hij een steen met een schelp erop (een brachiopode, naar later bleek). Toen hij die in het hotel aan een "Lederhose"-man uit Beieren liet zien, die speciaal naar Gerolstein was gekomen om fossielen te zoeken, werd Rien uitgeroepen tot "Fossilienkönig", waarmee hij aangaf dat Rien ondertussen mooiere dingen had gevonden, dan hijzelf. De volgende dagen liep de familie niet over het pad, maar kroop erover. Een nieuwe hobby was geboren.

Enkele jaren later zag hij in de krant een uitnodiging om een bijeenkomst van de NGV bij te wonen. "Mannen met een baard en lange kousen!!" Op aandringen van zijn vrouw ging hij er heen en kwam terug als lid van de vereniging. "Het was zo gezellig en uitnodigend. Het was meteen raak.

Het is belangrijk om met andere mensen ervaringen uit te wisselen, mensen te ontmoeten, die goede adviezen kunnen geven, waarvan je iets kunt leren, die de goede plekken weten en die je kunnen in de praktijk kunnen laten zien hoe je moet zoeken. Neem nou bijvoorbeeld mijn zee-egeltje *Hyposalenia clathrata* Woodward." Bewogen en trots begint Rien te vertellen hoe hij met René van Neer een krijtgroeve in Wunstdorf bezocht.

"Die wist precies waar je moest zoeken en waarop je moest letten. Toen ik het egeltje, waarvan slechts een halve cm zichtbaar was, vond, zei hij meteen: "Niet doorslaan, maar thuis voorzichtig uitprepareren." Zulke adviezen, daar had ik wat aan. Toevallig was het een zeldzaam, regulair egeltje met een prachtige bloemenkrans rondom, en overduidelijke tuberkels. Daar ben ik zuinig op."

In al die jaren bezocht Rien vele vindplaatsen. Vooral in de Eifel en in Zuid-Limburg, maar ook de Ardennen, Hagen, Becke-Oese, de Boulonnais, Mill, Idar-Oberstein. Zijn verzameling fossielen en mineralen groeide gestaag, totdat het moment kwam, dat er gevaar dreigde voor zijn houten zolder. Kritisch ruimen, was de boodschap en hij zocht naar iets wat minder ruimte vergde. Door stenen uit de Juchem en de Clara door te slaan, ontstond zijn belangstelling voor micromounts. "Heel moeilijk, maar wel heel mooi". Met de Russische microscoop ging een nieuwe wereld open. "Ook fossielen ben ik weer anders gaan bekijken."

Nu prijken er in zijn kamer een tiental vitrines met zijn mooiste mineralen en fossielen: brachiopoden, zee-egels, carbonplanten, calciet, haaiantanden, pyriet, kwarts, etc., gerangschikt naar vindplaats, waardoor je heel mooi de typische verschillen in gesteente en kleur ziet. "De mooiste stukken zijn die, waar nog een stuk van 'moeder aarde' aan te zien is, zoals bij de *Hyposalenia* en de amethyst-geode uit de Juchem. Prachtig, die kleu-

ren en de overgang naar de kern van honingcalciet.

Ik kan geen keuze maken. Ik heb geen voorkeur. Beiden geven heel veel voldoening. Eigenlijk is het jammer, dat ik pas zo laat met deze hobby ben begonnen.